



Een dag uit het leven van **Friederike van der Jagt**, junior medewerker VanEps Kunneman VanDoorne, Curaçao

Bon dia! Het is nog vroeg als de honden en de papegaaien aankondigen dat de dag weer is begonnen, op naar kantoor! Sinds januari ben ik voor vier maanden aan de slag op kantoor Curaçao, een unieke ervaring. Dat vroege opstaan was even wennen, want hier zit iedereen om 8 uur op zijn werkplek. Maar dat geeft niet, door het heerlijke weer ben je vanzelf vroeg wakker. Vandaag staat weer een drukke dag op het programma. Na eerst mijn e-mails te hebben gecheckt is het tijd voor een uurtje voorleesles. Kantoor Curaçao is namelijk betrokken bij een project waarbij leesondersteuning wordt gegeven aan kinderen op een Papiamentstalige basisschool. Met drie kindjes probeer ik de avonturen van de juffrouw die eigenlijk een heks blijkt te zijn, te lezen. De ene keer gaat het wat beter dan de andere keer maar het is leuk om een bijdrage te kunnen leveren aan de maatschappij hier. Want ook al is Papiaments een officiële taal op het eiland, zonder Nederlands kom je eigenlijk nergens.

Na de les liggen op mijn bureau drie zaken te wachten. Met spoed moet een verzoekschrift voor het afdwingen van de naleving van een borgtochtovereenkomst worden opgesteld, een informatieverzoek van het Amerikaanse Ministerie van Justitie in een strafzaak moet worden beantwoord en de splitsing van een grote Nederlandse bank blijkt gevolgen te hebben op de Antillen. De afwisseling in zaken is groot en hoewel kantoor Curaçao voor Nederlandse begrippen misschien gezien wordt als een klein kantoor, kan het kantoor zich qua niveau en qua zaken zeker meten met de grote Nederlandse kantoren. Het is snel schakelen, hard werken en soms een beetje zwemmen, maar daardoor des te leerzamer! Rond half 1 is het tijd voor de lunchpauze, die hier 1,5 uur duurt. Alleen op woensdag wordt er gezamenlijk geluncht, waarbij de lopende zaken en de recente jurisprudentie wordt besproken. Meestal betekent dit 1,5 uur kou lijden, want naar goed Antilliaans gebruik staat de airco op niet meer dan 18 graden..... De middag vliegt voorbij met telefoontjes en oeverloos gepluis in internationale rechtshulpverdragen. Snel wordt er nog een ticket voor me geboekt, want in kader van het "flying lawyers programma" mag ik twee dagen naar kantoor Bonaire, top!

Dan is het de hoogste tijd voor een borrel. Met een stel collega's besluiten we te genieten van de zonsondergang aan zee, net om de hoek van kantoor. Plannen worden gesmeed voor een tripje naar Aruba. Tja, het leven is hier zo slecht nog niet op dushi Korsou! Eind mei zit het er op, en laat nou net dan de zomer in Nederland weer beginnen...

Tot dan! Ayo!